

Число 11 (58)

листопад 2016 р. Б.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

<http://cerkva.te.ua>

Видається з благословення Високопреосвященнішого Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького та Буцацького

ПРОПОВІДЬ В НЕДІЛЮ ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЮ ПІСЛЯ П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ (НЕДІЛІ 25)

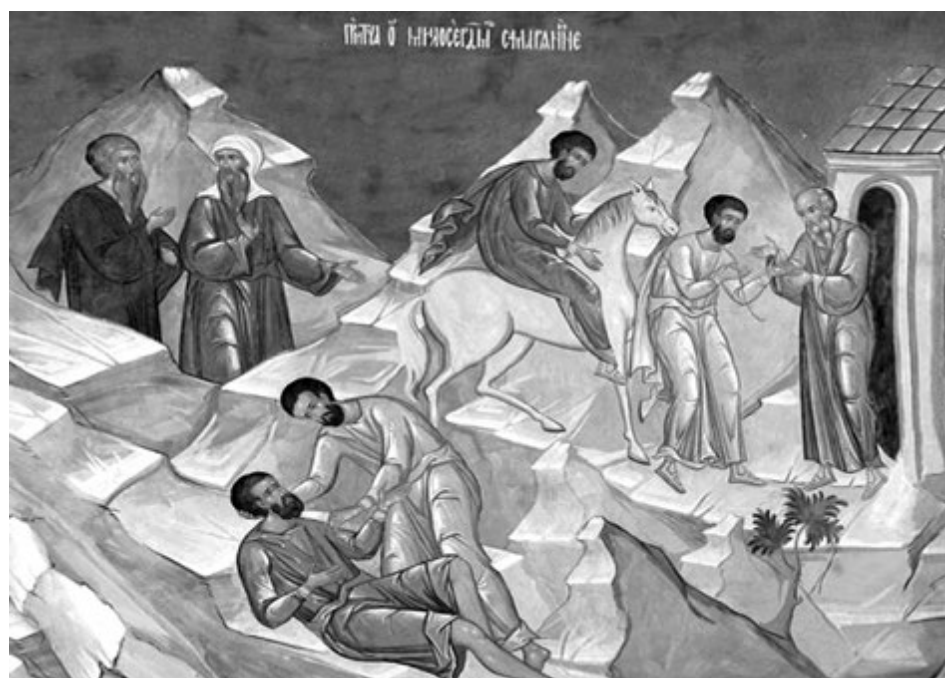
**В ім'я Отця і Сина, і Святого Духа!
Дорогі у Христі брати і сестри!**

Причта про милосердного самарянина була сказана Господом на пояснення одному законникові, який не розумів, що йому слід робити, щоб успадкувати вічне життя. На закінчення притчі Господь дав йому настанову: «Йди і ти роби так само». Ця настанова звернена до всього християнського світу і до кожного християнина зокрема. Питання про сенс життя, про спасіння, про вічне життя і зараз непокоїть багатьох. Гранично ясну відповідь на це питання, яке хвилює людину, дав Ісус Христос. Він однаково ставився до всіх, хто дорожить своїм спасінням, для кого питання про вічне життя не є лише звичайною цікавістю.

Милосердний самарянин являє нам зразок, який ми, за велінням Божим, повинні наслідувати. Що ж він зробив такого особливого, надзвичайного, що Сам Господь поставив його за приклад людинолюбства? Та нічого особливого. Він зробив тільки те, що підказували йому серце і совість, зробив просто і природно, за одним порухом співчуття. Просто і природно це виходить лише у тих, хто має добре серце і чисту совість.

Самарянин їхав шляхом, що вів з Єрихона до Єрусалима, і випадково наштотхнувся на видовище, досить звичне на той час на цій глухій і пустельній дорозі. При дорозі лежав невідомий чоловік, пограбований розбійниками і побитий мало не до смерті. Самарянин, скорившись порухові серця, ні хвилини не вагався, як йому чинити. Підійшовши до нещасного, він перев'язав його рани, потім обережно посадив на свого осла і привіз до найближчого заїжджого двору. Самарянин попросив доглянути нещасного, а наступного дня, збираючись у подальшу дорогу, дав господареві гроші з тим, щоб той потурбувався про хворого незнайомця. «Якщо ж цих грошей виявиться замало, і ти витратиш більше, – додав самарянин, – то я на зворотному шляху доплачу тобі». Ось і весь простий, нехитрий подвиг, який здійснив співчутливий самарянин. А водночас яка чиста, небесна краса бачиться у цій притчі. У душі здійснюється мимовільна і глибока симпатія до цього доброго чоловіка. Він, очевидно, і не гадав, що робить щось велике, а у простоті серця робив те, що вважав за звичайний обов'язок совісті.

Справедливо сказав учитель Церкви III ст. Тертуліан, що душа людини – за при-

родю християнка. Самарянин, не знаючи Євангелія, знайшов Євангеліє і прислухався до нього в тайниках свого серця. Йдучи за природним покликком серця, він виконав найвеличнішу заповідь, основний закон усього християнства, який виражається одним словом: любов. Самарянин зовсім не знав того нещасного чоловіка, якого знайшов на дорозі, і, зрозуміло, ніщо не заважало йому залишити того без будь-якої уваги і байдуже проминути людину, як це зробили перед ним юдейський священик і левіт, як робить багато хто в сучасному світі. У такому разі він зберіг би час і гроші та уникнув би багатьох клопотів і турбот. Але він не зробив так, а поспішив допомогти страднику.

Це піднесене почуття любові до людини незнайомої й чужої, вільне від будь-яких корисливих міркувань і рівне самопожертві, – ось у чому чарівна краса і велич його подвигу. Саме в цьому й полягає істинний дух християнської любові.

Любов відома була і до Христа. Вона була потрібна і в Старому Завіті. Як закон серця любов завжди вважалася найвищою красою людини. Але така безмежна, самовіддана, всеосяжна любов, яку заповідав Христос Спаситель, – любов, яка всіх прощає і всім співчуває, яка благо ближнього цінує вище за власне і готова віддати за нього життя, – така любов є нове слово,

нове одкровення, принесене Сином Божим.

«Заповідь нову даю вам, – говорить Господь, – щоб ви любили один одного» (Ін. 13, 34). До Христа на Землі панував закон: око за око і зуб за зуб (Вих. 21, 24). А Господь прийшов і приніс новий принцип життя: любов. Там, де немає любові, немає і християнства. У ній Самим Спасителем вказана відмінна ознака Його послідовників. «По тому знатимуть, що ви Мої ученики, як матимете любов між собою», – сказав Він у Своїй прощальній бесіді.

Що дивного в тому, якщо ми любимо тих, хто близький до нас за спорідненістю або дружбаю? Ця любов природна, притаманна всім людям. Вона сама в собі носить винагороду, бо оплачується взаємно. Але любити всіх без винятку, хто потребує нашої допомоги, близьких і далеких, добрих і злих, а тим більше – своїх ворогів, як заповідав нам Господь, – ось істинна, благодатна любов, до якої ми, християни, покликані і яка уподібнює нас Богові. Така любов вища за природні сили людини. Вона – властивість Божественна і є істинним показником присутності в душі благодаті Святого Духа.

Як же треба любити ближнього, і в чому ця любов має виявлятися? «Полюби ближнього твого, як самого себе». Ось ясна і всім зрозуміла відповідь Бога. Хто з нас не любить сам себе і бажає собі лиха? Ми прагнемо до щастя, шукаємо радощів і уникаємо

страждань, – одне слово, турбуємося про свій добробут. Чи не в цьому проходить усе наше життя від народження і до смерті? Будемо ж робити так само і стосовно інших людей, хоч і зовсім для нас чужих. Нехай їхнє щастя, їхні інтереси будуть для нас так само дорогі й близькі, як наші власні. У цьому полягає розв'язання життєво важливого питання. Ми радіємо своїм удачам і тужимо, коли спіткає нас горе. Зуміймо також радіти чужій радості і співчувати чужому горю так, немов це стосується нас особисто. Ми ситі, вдягнені і взуті, не знаємо самотності й розуміємо, як тяжко терпіти ці злигодні.

То увійдімо серцем у стан того, хто потребує допомоги; в думці поставимо себе на його місце і допоможемо йому так само, як допомагали б собі.

Ви знаєте з власного досвіду або бачили на прикладі своїх близьких, яких тяжких, часом нестерпних страждань завдають нам хвороби, і якщо вам трапиться захворіти, ви всією душею прагнете якомога швидше одужати і застосуєте для цього всі можливі засоби. Будемо ж ставитися так само до всякого чужого страждання; поспівчуваємо йому всім серцем і, якщо можна полегшити його, зробимо для цього все можливе.

Ми плачемо й тужимо, коли смерть забирає в нас дорогу і кохану людину; так зрозуміймо ж серцем і розділімо горе чужих, коли побачимо їх біля домовини; помолімося разом з ними за померлого так само гаряче і щиро, як хотіли б ми, щоб після нашої смерті молилися за нас. Та хіба можна перерахувати всі випадки, де може і повинна виявлятися християнська любов! Її нива безмежна і різноманітна, як різноманітні обставини людського життя. Не давайте тільки загрубіти серцю і не втрачайте совісті; пильнуйте її, як найбільшу святиню, а вона підкаже вам, що і як слід робити на виконання волі Божої.

Любов до ближніх навіртає і до нас любов Божу, а без неї немає доступу в Царство Боже. Сама тільки віра без любові не врятує людину. Без любові віра мертва і, як пустий звук, пропадає безслідно. Суха, черства душа не здатна до співчуття ближнім, не знайде вона співчуття і до себе на суді Божому. На неї чекає там одна невблаганна суворість Бога. За словом ап. Якова, «не милостивий суд тому, хто не творив милості» (Як. 2,13). Амінь!

Патріарх Київський Філарет.

Першосвятительський візит Святійшого Патріарха Філарета на Тернопільщину

стор. 4

Передплачуйте газету «Лампада Православ'я». Передплатний індекс – 68709

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В КУНИНЦІ НА ЗБАРАЖЧИНІ

6 листопада 2016 року високопреосвященніший Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький, з архіпастирським візитом відвідав с. Кунинець Збаразького району.

За доброю традицією на подвір'ї храму Різдва Пресвятої Богородиці свого архіпастиря діти зустріли короваєм.

Високопреосвященніший Нестор звершив Божественну літургію в храмі Різдва Пресвятої Богородиці. Його Високопреосвященству співслужили настоятель храму прот. Ігор Мороз, благочинний Кременецького району прот. Володимир Буграк та запрошене духовенство.

Під час Божественної літургії високопреосвященний Нестор звершив хіротонію, рукоположивши диякона Романа Мороза на священника.

Багато парафіян приступили до таїнств Сповіді та Причастя Святих Христових Таїн. Особливо приємно було бачити серед причасників значну кількість дітей.

По закінченні богослужіння архіпастир благословляв парафіян.

У ДЕНЬ ВМЧ. ДИМИТРІЯ АРХІЄПІСКОП НЕСТОР ОЧОЛИВ ЛІТУРГІЮ У ВЕЛИКИХ МЛИНІВЦЯХ НА КРЕМЕНЕЧЧИНІ

8 листопада 2016 року, у день, коли Свята Православна Церква вшановує одного зі своїх Великомучеників – святого Димитрія Солунського, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький Нестор з архіпастирським візитом побував у Великих Млинівцях Кременецького району.

Саме цього дня більш ніж чверть століття тому в місцевому храмі Благовіщення Пресвятої Богородиці відбулося перше богослужіння після того, як громада села відновила майже зруйнований під час війни храм.

Архієпископ Нестор очолив у ньому святкову Божественну літургію.

За богослужінням разом з владикою молилися настоятель храму прот. Роман Калатало, благочинні прот. Анатолій Довгалик і прот. Володимир Буграк і духовенство району. Багато парафіян приступили до таїнств Сповіді та Причастя Святих Христових Таїн.

Опісля архієпископ Нестор привітав парафіян зі святом і звернувся до них із проповіддю. Також, керуючий архієрєсєй відзначив церковними грамотами найактивніших парафіян.

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В ДЕНЬ СВЯТА ПОКРОВИ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

14 жовтня 2016 року в день свята Покрови Пресвятої Богородиці архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький Нестор очолив Божественну літургію у Свято-Покровському храмі м. Ланівців. Варто додати, що у цей день храм також відзначає своє престольне свято та 200-літній ювілей.

На церковному подвір'ї свого архіпастиря зустріли діти, які привітали Владика віршованими словами та запашним короваєм.

За Літургією разом із владикою Нестором молилися настоятель храму прот. Ігор Шаринський, благочинний Лановецького району прот. Миколай Пиріг та запрошене духовенство Лановецького району та Хмельницької єпархії.

Цього дня храм був наповнений великою кількістю парафіян, значна кількість яких прийняли Таїнство сповіді та причастилися Святих Тіла і Крові Господньої. Се-

ред причасників традиційно було багато дітей.

Опісля соборне духовенство на чолі з владикою Нестором, а з ними й усі парафіяни, вийшли на обхід довкола храму. Під час обходу священнослужителі читали Святе Євангеліє, а Високопреосвященніший владика Нестор окроплю-

вав усіх свяченою водою. Також архієпископ Нестор освятив фігури Пресвятої Богородиці і Спасителя.

Цього дня архієпископ Нестор відзначив церковними нагородами низку парафіян за заслуги з відродження духовності в Україні та утвердження Помісної Української Православної Церкви.

ВЛАДИКА НЕСТОР ЗАКЛАВ НАРІЖНИЙ КАМІНЬ ХРАМУ В ЗОЗУЛІНЦЯХ ЗАЛІЩИЦЬКОГО РАЙОНУ

У понеділок, 7 листопада 2016 року, у переддень свята великомученика Димитрія Солунського, на запрошення настоятеля – архимандрита Всеволода та парафіян громади церкви Успіння Пресвятої Богородиці високопреосвященніший Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький, відвідав с. Зозулинці Заліщицького благочиння.

Високопреосвященніший Нестор звершив освячення й закладення наріжного каменя храму Перенесення мощей св. Миколая. Його кілька місяців тому почали споруджувати на скелі над Дністром поблизу місця, де колись відбулося явлення Пресвятої Богородиці.

Примітно, що від самого початку будівництва храму на святому

місці знайшлося багато жертводавців, і вже нині зведено його стіни.

Тож, закладаючи наріжний камінь храму, Владика Нестор висловив сподівання, що вже

наступного року з Божою допомогою парафіяни матимуть змогу молитися в новозбудованому храмі Перенесення мощей Святого Миколая.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ЄПАРХІЯ ВІДЗНАЧИЛА ТЕЗОІМЕНІТСТВО АРХІЄПІСКОПА НЕСТОРА

9 листопада 2016 року день свого тезоіменитства відзначив керуючий архієрєсєй Тернопільської єпархії Високопреосвященніший Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький. Із цієї нагоди духовенство та клір єпархії зібралися в храмі Преображення Господнього на урочисте богослужіння, очолюване тезоіменитим архієрєсєм.

Владіці співслужили настоятель храму – прот. Богдан Комарницький, секретарі єпархії прот. Олексій Головацький та прот. Мирон Гах, обласний благочинний прот. Борис Солтис, отці-благочинні Тернопільської єпархії, чисельний клір області та м. Тернополя. Делегацію Богословського відділення філософсько-теологічного факультету Чернівецького Національного Університету імені Ю.

Федьковича на заході очолив прот. Миколай Лагодич.

Розділити радість свята зі своїм архіпастирем прибула велика кількість мирян, серед яких – представники влади, депутатського корпусу, науковці та інтелігенція міста. Зокрема, голова Тернопільської ОДА Степан Барна, голова

Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук, Тернопільський міський голова Сергій Надал зі своїм заступником Леонідом Бицурою, секретар Тернопільської міської ради Віктор Шумада, народний депутат України Тарас Юрик, директор департаменту внутрішньої політики, національностей,

релігій, преси та інформації Ігор Кульчицький, директор Тернопільського кооперативного торговельно-економічного коледжу Василь Мулярчук та інші.

Після Божественної літургії архієпископ Нестор очолив молебень

до святого преподобного Нестора Літописця перед його святими мощами.

Завершилося богослужіння урочистими вітаннями, які склали гості на адресу Тернопільського архіпастиря.

СВЯТІЙШИЙ ПАТРІАРХ ФІЛАРЕТ: «ТІЛЬКИ В ЄДНОСТІ ТА МОЛИТВІ НАША СИЛА»

У неділю, 30 жовтня, Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет відвідав Тернопіль.

Він освятив новозбудований храм святих мучеників Бориса та Гліба на вулиці Білогірській. Тут постав майстерно виконаний храм, подібного якому нема в Україні. Церква – двошарова, нижня її частина виконана з каменю, як символ сили, незламності, а верхня – з дерева, що символізує життя, прагнення до неба, сонця і добра. Разом із сімома архієреями та великою кількістю священнослужителів з різних регіонів України Святійший Патріарх Філарет відслужив у новозбудованому храмі першу Божественну Літургію.

Опісля Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет взяв участь у закладенні наріжного каменя під будівництво кафедрального собору святих рівноапостольних Костянтина і Єлени у Тернополі на перехресті вулиць Київської і Тарнавського.

– Ваша Святосте, Ви відвідували Тернопільщину чотири роки тому. І ось Ви знову в нашому краї з архіпастирським візитом. Які помисли і враження сповнюють Вашу душу?

– Упевнений, що новозбудований храм святих мучеників Бориса та Гліба, який з численним духовенством я освятив у Тернополі, стане духовним осередком для православних християн та окрасою міста.

Віруючі Тернопільщини також чимало років чекають на зведення центрального храму епархії. Нині я взяв участь у закладенні першого каменя під будівництво кафедрального собору святих рівноапостольних Костянтина та Єлени. Сподіваюся, що з допомогою влади, благодійників, меценатів, віруючих за 2-3 роки на цьому місці стоятиме величний собор на честь рівноапостольних святих. У ньому ми звершуватимемо Богослужіння й отримуватимемо духовну їжу, адже церква веде нас до вічного блаженного життя.

– Хочеться, аби цей символічний камінь став основою формування єдиної Помісної

Церкви і на Тернопільщині, і в Україні.

– Після прийняття Верховною Радою України 24 серпня 1991 року рішення про проголошення України незалежною державою з моєї ініціативи відбувся Всеукраїнський Помісний собор УПЦ, який одноголосно прийняв рішення про повну канонічну незалежність, тобто автокефалію Української Православної Церкви. Собор звернувся до Патріарха Алексія II і єпископату Російської Православної Церкви з цим рішенням, але Архієрейський собор РПЦ відмовив надати Українській Православній Церкві автокефалію.

Тоді за вказівкою Патріарха Алексія II, а фактично Росії, про що свідчать події і нинішніх днів, у Харкові був скликаний собор, який незаконно обрав ще одного митрополита Київського. Ним став митрополит Володимир (Сабодан). Мене було вирішено таким чином покарати за намір відокремитися від РПЦ для утворення помісної Української Православної Церкви.

25 червня 1992 року відбувся Всеукраїнський Помісний собор, на якому проголошено об'єднання частини Української Православної Церкви і Української Автокефальної Православної Церкви в єдину Українську Православну Церкву Київського Патріархату. Собор визнав незаконним рішення Архієрейського Собору РПЦ і обрав Патріархом Київським і всієї Руси-України митрополита Мстислава (Скрипника). Мене обрали заступником, а з 1995 року – Патріархом Київським і всієї Руси-України.

– Попри все, Ви продовжуєте боротися за створення в Україні Єдиної Помісної Православної Церкви?

– Нині найважливіше зберегти українську державу. Бо якщо не буде України, не буде і Української Православної Церкви. Наразі Москва всіма силами не допускає, щоб в Україні була незалежна Українська Православна Церква. Вона повинна об'єднати церкви Київського і Московського патріархатів та Української Автокефальної церкви в одну.

Правда, зважаючи на агресію Росії, окремі парафії ініціюють

вихід з Московського патріархату та перехід до Київського.

– Чи існує така статистика?

– Такі процеси справді відбуваються, але якщо вірні підтримують їх, то духовенство – ні. За соціопитуваннями, Київський патріархат користується підтримкою понад 15 мільйонів осіб дорослого населення України (для порівняння – Московський патріархат в Україні підтримують майже 9 мільйонів).

На сьогодні єпископат УПЦ Київського патріархату налічує близько 40 архієреїв, в Україні діють понад 4 тисяч парафій, об'єднаних у 29 епархій у всіх областях нашої держави. Але треба розуміти головне: важливо не те, скільки парафіан ходить до тієї чи іншої церкви – це вільна воля кожного, а те, що церква і держава нині тісно взаємопов'язані.

– Але вважається, що церква не є інструментом держави.

– Однак треба пам'ятати, що маємо надзвичайну ситуацію, коли Росія веде проти нас війну. Також варто пам'ятати, що діалог з Константинополем ускладняється саме через позицію Московського патріархату. Якщо Вселен-

ський Патріарх визнає в Україні автокефалію, тобто українську незалежну православну церкву, то Московський патріархат перестане існувати в нашій державі. Наразі маємо не просто нерегульований канонічний конфлікт, а фактично конфлікт України та Росії. Схід України – біль України.

– Ви народилися на Донеччині. Ваш батько загинув під час Другої Світової війни. Тож як ніхто інший розумієте, що відбувається на сході України. І як бути із християнською заповіддю «Не вбивай»?

– Ми підтримали учасників Революції Гідності, тепер підтримуємо добровольчі батальйони, українську армію. 295 наших капеланів нині перебувають на сході України.

А що стосується християнської заповіді «не вбивай», це дуже складне духовно-філософське питання. Бог дає людині життя і Бог забирає. Бог є любов. А на війні воїн не вбиває – він зупиняє зло. Він захищає своїх матерів, сестер, дітей, захищає Україну. Молоді люди ціною найдорожчого – власного життя – захищають рідну землю.

– Мене до глибини душі схвилювало, як до Вас підійшли двоє згорьованих батьків, син яких перебуває у полоні, і попросили Вашого благословення...

– Так, я поблагословив батьків солдата. Люди у багатьох випадках приходять до мене чи в інших священників просять благословення, хочуть підтримки у час біди. З Богом у серці треба бути кожен день, кожної години, тоді й тривоги буде менше.

Бог може вирішити безліч наших проблем, якщо його ревно про це просити. Але для чогось він дає нам випробування. Таким чином він створює умови, щоб ми задумувалися над своїми вчинками, ставали просвітленими. Боже, нам єдність подай!

– Традиційно ведеться в Україні, що є три гетьмани. Нині маємо три православні церкви. Чи є вихід із цієї ситуації?

– В українців є одна негативна риса – роз'єднуватися, а не об'єднуватися, так ведеться протягом століть. Тому тільки в єдності та в молитві наша сила, тому й просимо у Господа: Боже, нам єдність подай...

Але коли говоримо про трьох гетьманів і про три православні церкви в Україні, то треба говорити і про нашого головного ворога – Росію, звідки це все йде. Адже вже поширюється думка про третій Майдан. Щоб у світі казали, що Україна живе від Майдану до Майдану. Тому не можна допустити роз'єднання. Треба бути розумними, не піддаватися на провокації.

Путін зрозумів, що зброєю нас не візьме, Україна виявила силу духу, тож він направляє зусилля на те, щоби зруйнувати Україну зсередини.

Всевишній може все, і навіть зупинити цю війну. Але для чогось її нам дано. Напевно, аби ми щось зрозуміли, стали сильнішими, об'єдналися. Війна показує, хто з Україною, а хто проти неї. Це також важливо знати і розуміти. Тому ми повинні молитися за об'єднання православ'я, за єдність України. З Божою допомогою ми все зможемо і переможемо.

**Розмовляла
Галина Вандзеляк,
газета «Свобода».**

ЖИТТЯ СЯТИК

Святий великомученик Меркурій, скіф за походженням, служив воїном у римській армії. Безбожні імператори Декій (249–251) і Валеріан (253–259) видали закон, що повелівав усім римським громадянам поклонятися язичницьким богам та засуджував християн на смерть.

У цей час на Римську імперію напали варвари, й імператор Декій виступив у похід з великим військом. В одному з боїв святому Меркурію явився Ангел Господній і подав йому меч зі словами: «Не бійся, сміливо

Святий великомученик Меркурій

йди на ворогів. Коли переможеш, не забудь Господа Бога твого». З цим мечем святий воїн пройшов крізь варварські орди, знищив безліч ворогів і вбив самого царя варварів, забезпечивши перемогу римлянам. Вдячний імператор щедро нагородив святого Меркурія за хоробрість і зробив його воєначальником.

Святому воїну, який отримав великі почесті й багатство, знову явився Ангел Господній, нагадуючи йому, Ким була дарована перемога, і закликаючи до служіння Господу. Святий Меркурій згадав, що й батько його, Гордіан, сповід-

ував християнську віру, хрестився і всією душею вдався до Христа. Він відмовився брати участь в урочистому жертвопринесенні язичницьким богам і був покликаний до грізного імператора. Відкрито назвавши себе християнином, Меркурій кинув до ніг імператора військовий пояс і мантию і відмовився від усіх почестей. У в'язниці святому Меркурію знову явився Ангел Господній, зміцнив його і закликав мужньо перетерпіти всі страждання за Христа.

Святого мученика розтягнули над вогнем, різали ножами, били

батогами так, що кров з його ран гасила вогонь. Але кожен раз, коли його кидали до в'язниці вмираючим від ран, святий Меркурій отримував від Господа повне зцілення, стверджуючи перед безбожниками велику силу віри Христової. Засуджений на смертну кару, святий подобився видінню Самого Господа, що обіцяв йому швидке позбавлення від мук. Великомученика Меркурія обезголовили в Кесарії Каппадокійській. Його святе тіло пахло миром і ладаном, подаючи зцілення багатьом хворим.

Підготував Іван Бородайко.

Першосвятительський візит Святійшого Патріарха Філарета на Тернопільщину

30 жовтня 2016 року Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет на запрошення Високопреосвященнішого Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького та Бучацького, й усіх вірних Тернопільської єпархії Київського Патріархату з першосвятительським візитом відвідав Тернопіль.

У рамках візиту в обласному центрі Святійший Владика звершив освячення новозбудованого храму на честь святих Бориса і Гліба та заклав перший камінь під будівництво кафедрального собору Тернопільської єпархії на честь святих рівноапостольних Костянтина та Єлени.

Біля входу до храму св. мучч. Бориса та Гліба Святійшого Патріарха зустріла місцева громада та віруючі, які прибули до обласного центру з багатьох міст і сіл Тернопілля на Патріарше богослужіння.

Після привітань Святійший Владика здійснив Чин освячення ново-

збудованого храму та св. Престолу й очолив відправу тут першої Божественної літургії.

Того дня Предстоятелю Київського Патріархату співслужили: Епіфаній – митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський, Патріарший намісник, голова Синодального управління у справах духо-

вної освіти; Дмитрій – митрополит Львівський і Сокальський, голова Інституту церковної історії; Іоан – митрополит Черкаський і Чигиринський, голова Синодального управління військового духовенства; Агапіт – архієпископ Вишгородський, вікарій Київської єпархії, керуючий справами Київської Патріархії; Нестор – архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький; Марк – єпископ Кропивницький і Голованівський; Павло – єпископ Тернопільський і Теребовлянський, а також секретарі Тернопільської єпархії прот. Мирон Гах і прот.Олексій Головацький, численний собор духовенства: благочинні та настоятелі тернопільських храмів.

За богослужінням були присутні очільники міста та області, депута-

ти, прочани з різних куточків краю. Зокрема, на патріаршій службі молилися голова Тернопільської облдержадміністрації Степан Барна, голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук, міський голова Тернополя Сергій Надал, секретар міської ради Віктор Шумада, депутати, ректори місцевих вишів, інтелігенція, науковці тощо.

На запричасному стиху, з благословення Святійшого Владика, проповідував священник Олег Гах, який у своєму благовісті розкрив вчення Церкви про важливість молитви в храмі Божому, підкресливши унікальність новосвяченого храму на

По завершенні урочистостей Високопреосвященніший архієпископ Нестор звернувся до Патріарха Філарета з вітальним словом і подякував йому за візит та спільну молитву, яку назвав великою духовною і моральною підтримкою для духовенства та всіх вірних Тернопільської єпархії Київського Патріархату. Також архієпископ Нестор висловив вдячність архієреям, духовенству, представникам влади та віруючим, які прибули молитовно розділити радість свята.

За вагомий внесок у будівництво храму святих Бориса і Гліба Святійший Патріарх Філарет відзначив настоятеля та меценатів церковними орденами та патріаршими грамотами.

На місці будівництва центрального храму Тернопільської єпархії Святійшого Владика і велику кількість духовенства зустрічали священнослужителі та парафіяни собору святих рівноапостольних Костянтина та Єлени, численні вірні, які прибули на зустріч з Патріархом із різних куточків Тернополя та області.

Предстоятель Української Православної Церкви Київського Патріархату звершив закладення першого каменя під будівництво кафедрального собору святих рівноапостольних Костянтина і Єлени. Опісля Святійший Владика висловив сподівання, що за допомогою парафіян храму, влади, меценатів, благодійників за кілька років на цьому місці постане величний собор, і закликав усіх молитися й робити все для того, щоб Господь допоміг побудувати головний храм Тернопільської єпархії, щоб тут звершувалися богослужіння, люди отримували духовну їжу і щоб Церква вела нас до вічного блаженного життя.

Після звершення чину освячення та закладення капсули та першого каменя Святійший Владика дав коментар представникам місцевих ЗМІ.

У рамках візиту Предстоятель Української Православної Церкви Київського Патріархату також віддав шану спочилому Предстоятелю Української Автокефальної Церкви Митрополиту Мефодію (Кудрякову), помолившись і поклавши квіти на його могилу, що на території церкви Різдва Христового в центрі Тернополя.

честь перших святих Страстотерпців.

Після відпусту Святійший Патріарх Філарет звернувся до присутніх з проповіддю, у якій привітав причетних до побудови храму, отця настоятеля – протоієрея Руслана Притулу, благодійників, меценатів та парафіян із освяченням храму. Також Святійший Владика звернувся до парафіян та меценатів зі словами подяки за їх жертвний подвиг – побудову нового храму. В святительському слові Патріарх наголосив на важливості любові до Господа та ближнього. Святійший Владика підкреслив, що всі випробування, які випали на долю українського народу, не є покаранням, а покликані зміцнити почуття любові в наших душах й віру у Божественний порятунк.

Передплативши газету «Лампада Православ'я» цього місяця – Ви будете отримувати її з наступного. Передплатний індекс – 68709

Ф.СП-1		Державний комітет зв'язку України		на газету		68709		Індекс видання			
		АБОНЕМЕНТ		журнал							
		ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я									
		Найменування видання		Кількість комплексів							
		На 2010 рік по місяцях									
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куди											
		Поштовий індекс адреса									
Телефон відділення зв'язку											
		ПВ		місце		літер.		ДОСТАВНА КАРТКА		ДРУЧЕННЯ	
		АБОНЕМЕНТ		на газету		68709		Індекс видання			
		ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я									
		Найменування видання									
Вартість	Передплати	грн.	коп.	Кількість	Передплати	грн.	коп.	коп.	коп.	коп.	коп.
	Передплати				Передплати						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Куди											
		Поштовий індекс адреса									
		Прізвище, ініціали									
		Телефон									

ЛАМПАДА ПРАВОСЛАВ'Я

Щомісячник Тернопільської єпархії УПЦ КП

Свідство про реєстрацію ТР 596-196 Р від 12.09.2012 р. видане головним управлінням юстиції у Тернопільській області. Передплатний індекс – 68709.

Засновник – Тернопільська-Бучацька єпархія УПЦ КП.
Видавець – ПП Андрійшин В.П., м. Тернопіль, вул. Карпенка, 15/38, тел. 0(96) 927-01-27

Головний редактор – священик Володимир ЗУБІЛЕВИЧ, тел. 0 (97) 744-81-38
Журналісти – Іван Бородайко, Максим Герасимюк, Ірина Скоробогата.
Літературний редактор – Віра Касіян.
Верстка, дизайн – Олег Кіналь, Тарас Савчук.
Адреса редакції: вул. Острозького, 19, м. Тернопіль, 46008
Телефон редакції: тел. 0 (352) 42-40-38, e-mail: gazeta@cerkva.te.ua

Точка зору авторів може не відповідати позиції редакції.
При передрукуванні матеріалів посилання на газету обов'язково.
За факти та цитати, наведені в статтях, відповідають автори.
Віддруковано - ПП Беневат, м. Чернівці, вул. Лесина, 31. Замовлення № _____. Тираж - 2500 прим.

ІННОВАЦІЙНА ПІТРА

1 грудня 1979 р. народився прот. Іван Котик (Церква Воздвиження Чесного Животворчого Хреста с. Чайчинці Лановецького району).

6 грудня 1973 р. народився прот. Василь Хоміцький (Церква Архистратига Михаїла с. Лосятин Кременецького району).

8 грудня 1981 р. народився прот. Андрій Шкварок (Церква Успіння Пресвятої Богородиці, с. Нові Петликівці, Церква Свв. Апп. Петра і Павла с. Пушкарі Бучацького району).

13 грудня 1955 р. народився прот. Петро Федів (Церква Успіння Пресвятої Богородиці м. Підгайці).

15 грудня 1979 р. народився прот. Володимир Флисник (Церква Архистратига Михаїла с. Великі Кузьківці Лановецького району).

2 грудня 1980 р. народився прот. Василь Лопух (Церква Св. Ап. і Єв. Іоана Богослова м. Тернопіль).

30 грудня 1979 р. народився прот. Микола Бабій (Церква Преображення Господнього м. Шумськ).